

Autorul *Florii albastre* crede în vis; există și pentru el un trecut al naivității și al legăturii cu natura, dar aceasta e deja un trecut pierdut, după cum există și un timp al posibilului, care nu se realizează însă. Condamnat să fie un martor, poetul pierde floarea albastră și încercarea sa de a se lepăda de poezie: „De ce pana mea rămâne în cerneală mă întreb...” În acest sens, *Floarea albastră* poate fi considerată ca „embrion al mării opere” a poetului.

La Novalis, însingurarea era una „apriorică”; la Eminescu, ea pare un efect al experienței, deși pierderea florii albastre nu este o consecință a unei „trăiri existențiale”, ci una a incompatibilității celor două planuri. Dacă la Novalis, Heinrich găsește floarea-albastră ca urmare a acceptării definitivei rupturi între planul metafizic și cel concret, la Eminescu floarea albastră dispare tocmai ca semn al incompatibilității celor două planuri.

Sunt autori care modifică profund un motiv literar, dar, o dată cu ei, motivul dispare: este tocmai cazul lui Eminescu și al motivului *florii albastre*.

Referințe bibliografice

1. Beguin A.. Sufletul romantic și visul
2. Constantinescu I. Moștenirea modernilor, Iași, 1975.
3. Vianu Tudor. Poezia lui Eminescu, București, 1930.

Securitatea economică a țării prin prisma integrării europene

Nicolae Atanasov,
dr. în șt. Istorice, USEM

Una din cele mai importante probleme ale contemporaneității este securitatea economică a țării, care prevede următoarele: independența economică, stabilitatea economiei naționale, capacitatea de autodezvoltare și progres.

Moldova e într-o dilemă, care dintre perspectivele de dezvoltare e mai atrăgătoare: Uniunea Europeană sau Uniunea Euroasiatică?

Pentru a depista avantajele aderării la una dintre uniuni, trebuie să descifrăm ce prezintă securitatea economică în general. În sistemul securității internaționale rolul primordial îl joacă interesele economice internaționale, prioritățile lor. Subiecții securității economice sunt: statul, societatea, cetățenii, întreprinderile și altele.

Dintre prioritățile intereselor economice aș menționa următoarele:

- crearea unei economii social-orientate;
- păstrarea și dezvoltarea potențialului intelectual și tehnico-științific;
- crearea condițiilor normale de activitate economică;

- crearea relațiilor reciproc avantajoase cu alte state.

Să analizăm ce perspective ne creează Uniunea Euroasiatică și Uniunea Europeană. După părerea mai multor politicieni și experți, ce atenționează asupra eficacității joase a activității CSI, mecanismului instituțional și juridic este imperfect. În documentele comunității multe acorduri au un caracter general și declarativ, majoritatea dintre care nu se realizează. Un mare neajuns în activitatea CSI este tendința spre integrare interstatală, fără a acorda atenție colaborării la micro nivel.

Structurile antreprenoriale și bancare s-au inclus slab în activitatea integraționistă. Nu sunt create condiții economice și juridice, care ar asigura cointeresarea activității pe piață a tuturor participanților. Nu este elaborat mecanismul susținerii statale a activității economice, inclusiv acordarea de credite preferențiale, reduceri la impozitare.

Acum să vedem care sunt avantajele care le oferă Uniunea Europeană. După ce a fost aprobat Actul de la 01 ianuarie 1993, s-a creat spațiul economic comun. În baza actului istoric de la Maastricht din februarie 1992, se creează Uniunea Europeană.

UE este o uniune economică și politică a 28 de state europene, ce include următoarele țări: Austria, Belgia, Bulgaria, Ungaria, Marea Britanie, Germania, Grecia, Danemarca, Irlanda, Spania, Italia, Cipru, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia, Finlanda, Franța, Croația, Cehia, Suedia și Estonia. UE include 500 mln. de locuitori, PIB-ul în 2012 constituia 23% sau (16,6 trln. \$) și 19% după capacitatea de cumpărare a populației globului pământesc.

Cu ajutorul sistemului standardizat de legi, care acționează în toate țările uniunii, s-a creat o piață comună, care garantează circulația liberă a oamenilor, mărfurilor, capitalurilor și serviciilor, inclusiv anularea controlului pașapoartelor în zona Șenghen, care include nu numai țările membre, dar și alte state. UE aprobă legi în domeniul afacerilor interne, politicii în domeniul comerțului, agriculturii, pescuitului, dezvoltării regionale. 17 țări au introdus în circulație moneda unică Euro, formând zona Euro.

Fiind subiectul dreptului internațional, UE are dreptul de a încheia tratate internaționale. Este creată o politică externă unică și politică de securitate. În toată lumea există misiuni diplomatice ale UE, ce apară interesele țărilor membre și a cetățenilor lor.

Țările membre ale UE se străduie să respecte anumite standarde de viață. Ponderele UE în producția mondială constituie 25% și 34% din export. Comerțul UE constituie 40% din comerțul mondial, dintre care mai mult de jumătate îl constituie comerțul între țările UE.

Reieșind din această situație, putem spune că avantajele pe care le va avea Republica Moldova sunt evidente și aceasta se va accentua profund după Samitul de la Vilnius.

Țara noastră, cu teritoriul de 33,8 mii km² și populația de 3,6 mln. oameni (inclusiv raioanele de est ale țării), se consideră țară de dimensiuni mici (acestea formând 90% din statele lumii și unde locuiesc 5/6 din populația globului pământesc).

Pentru țările mici comerțul exterior este mult mai important decât țările mari, deoarece ele nu dispun de resurse și capacități de producție, pe când super puterile economice, în mică măsură, depind de țările mici.

Participarea Moldovei în comerțul mondial este neînsemnat. De exemplu, exportul mărfurilor în anul 2010 a constituit 1,6 mlrd \$ SUA, ceea ce era cu 22,9% mai mult decât în 2009. Bilanța comercială s-a creat cu un deficit în valoare de 2,3 mlrd \$ SUA, ceea ce e cu 282,4 mln. \$ (+ 14,2) mai mult decât în anul 2009. Cu acest volum mic Moldova puțin influențează asupra dezvoltării comerțului mondial.

Aceste aspecte ale economiei noastre creează premise ca țara noastră să fie ignorată de partenerii noștri comerciali, ceea ce constituie un pericol pentru securitatea economică a statului.

Reieșind din cele expuse mai sus, este evident că, în scopuri de securitate economică, Moldova ar trebui să diversifice structura relațiilor comerciale externe, în primul rând geografic. Acest lucru se efectuează în ultimii ani și observăm creșterea relațiilor comerciale cu UE. După ultimele date ale Biroului de statistică al Moldovei, constatăm următoarele: din volumul total de mărfuri exportate de 1.758.669,6 \$, 762.095,1 sau 43,3% sunt din țările CSI, iar 818.837,8 sau 46,56% sunt din UE.

Importul total a constituit 4.230.616,8 \$, dintre care din țările SCI 1.305.654,3 \$, care constituie 30,86%, iar țările UE 1.889.488 \$ - 44,66%.

În comparație cu anul 2011 vedem o creștere semnificativă. Această tendință se va dezvolta după semnarea acordului de la Vilnius. Acest pas a fost foarte calculat și au fost elaborate mai multe studii, care au analizat implementarea acordului asupra diferitor domenii din viața economică, politică și socială din Republica Moldova. Toate studiile de impact efectuate, care au fost realizate atât de experți autohtoni, cât și de experți străini, au arătat foarte clar că implementarea Acordului va fi în beneficiul Republicii Moldova, mai ales din punct de vedere economic. Asta pentru că prevederile zonei de comerț liber vor asigura creșterea economică a Republicii Moldova până la 4% anual și potențialul de dezvoltare a capacității de export a produselor moldovenești – până la 15%. Vorbim, de asemenea, despre o piață de desfacere, care presupune cel puțin 500 mil. de consumatori, care ne deschide perspective foarte mari pentru exportul produselor moldovenești. Să nu uităm și de calitatea produselor

moldovenești, care, bineînțeles, va fi sporită, deoarece vom fi nevoiți să asigurăm toate standardele de calitate europene, ceea ce ar garanta asigurarea de producție mult mai calitativă pentru consumatorii autohtoni.

Dar aceasta nu înseamnă că trebuie neapărat să ignorăm relațiile cu țările CSI și alte țări ce nu fac parte din UE. Invers, cu aprofundarea integrării europene, când Moldova se va moderniza și va deveni o țară care respectă standardele și normele europene, vom fi mai atractivi pentru partenerii din est. Este foarte important să diversificăm relațiile economice nu numai cu țările CSI, ci și cu noile economii în creștere, cea chineză și indiană, precum și țările Orientului Apropiat.

Reieșind din cele expuse, țara noastră și-a determinat linia strategică de dezvoltare a sa și sperăm că, prin acest pas, se va atinge securitatea economică.

Independența politică și economică, stabilitatea economiei naționale, capacitatea de dezvoltare și progres se va obține împreună cu celelalte popoare ale Uniunii Europene.

Referințe bibliografice

1. Bragari Nicolae. Integrarea europeană. – Chișinău, 2008.
2. Gilpin Robert. Economia mondială în secolul XXI: Provocarea capitalismului global. – Iași. Poliform, 2004.
3. Studiu de fezabilitate. Liberalizarea comerțului dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană. – Chișinău, 2005.

Evoluția legislației economice în Basarabia în anii 1918-1940

Nicolae Atanasov,
Dr. în științe istorice, USEM

Gubernia Basarabia, care până în anul 1917 a fost colonie a Imperiului Rus, avea o legislație economică conformă cu scopurile politice economice a metropolei față de teritoriile anexate.

Ea era o anexă agricolă, piață de desfacere a mărfurilor industriale rusești, unde activau legi discriminatorii față de populația locală.

Sarcina Administrației românești era de a moderniza economia provinciei în baza legislației românești moderne.

În perioada inițială, în anii 1918-1924, s-au depus eforturi enorme pentru unificarea legislației, acomodarea realităților economice la standardele europene. În acest scop, la 13 iunie 1918, Consiliul de Miniștri al României a înființat Comisariatul General al Basarabiei. Pe lângă acesta a fost formată Comisia